

Liczba osób bezdomnych w Polsce – 30 712, w woj. mazowieckim – 3 136, w Warszawie 1404, wg Ogólnopolskiego badania liczby osób bezdomnych przeprowadzonego w nocy z 7/8 lutego 2013 rok (Statystyczna Aplikacja Centralna SAC) www.mpips.gov.pl.

Praktycy, w tym Stowarzyszenie Otwarte Drzwi, szacują na podstawie codziennych doświadczeń, że faktyczna liczba osób bezdomnych w Polsce wynosi ok. 40 000 osób, w Warszawie – 3500-4000 osób. Narzędzia do badania bezdomności nie są doskonałe, a poza tym obiektywnie rzecz biorąc trudno trafić do osób bezdomnych przebywających w przestrzeni publicznej (dworce, działki, altany, namioty, pustostany, klatki schodowe etc.). Ponadto należy pamiętać o licznych Polakach bezdomnych przebywających w miastach europejskich - Londynie, Berlinie, Paryżu, Rzymie. Organizacje pozarządowe z tych miast i krajów sygnalizują, że ok. 30 % populacji osób bezdomnych przebywających na ich terenie stanowią Polacy i mimo nieraz dramatycznej sytuacji, w jakiej się znajdują, do kraju nie chcą wracać. Bardzo niepokojące jest rosnące zagrożenie bezdomnością (eksmisje, brak mieszkań komunalnych na wynajem, zadłużenia, niska efektywność pomocy społecznej).

Dworce kolejowe i w Polsce i w Europie są stałym elementem – przystankiem w wędrówkach osób bezdomnych. Dworzec jest dla nich: miejscem, w którym można się ogrzać, odpocząć, zdobyć informacje od kolegów „losu”, zdobyć coś do jedzenia, do wypicia, pogadać z kimś, spotkać starych znajomych, wsiąść do pociągu, zniknąć w tłumie... Ale też miejscem, w którym nie jest się osobą pożądaną, z którego można być wypędzoną, poniżoną, wykluczoną... Dla właścicieli i administratorów dworców kolejowych bezdomni są problemem, wobec którego są bezradni. Stąd też zrodził się program współpracy z organizacjami pozarządowymi pracującymi na rzecz osób bezdomnych, którego celem jest ograniczenie bezdomności dworcowej. Program dofinansowuje MPiPS, w ramach którego Stowarzyszenie Otwarte Drzwi w porozumieniu z Polskimi Kolejami Państwowymi S.A. podjęło działania przede wszystkim o charakterze informacyjnym, konsultacyjnym i motywującym do podjęcia wysiłku i starunku prowadzącego do zmiany kondycji życiowej: **wyjście z bezdomności jest możliwe**. I tak:

- ✓ przygotowaliśmy 20 pracowników socjalnych i 10 wolontariuszy do pracy streetworkerskiej.
- ✓ przeprowadziliśmy (i nadal prowadzimy) 304 godzin patroli na terenie dworców kolejowych w Warszawie.
- ✓ przeprowadziliśmy dla pracowników dworców warsztaty nt. bezdomności.
- ✓ wydaliśmy Informator o warszawskich placówkach i formach pomocy dla osób bezdomnych.
- ✓ wydaliśmy Poradnik dla pracowników PKP.
- ✓ przeprowadziliśmy 159 spotkań i rozmów z osobami bezdomnym.
- ✓ wielokrotnym wsparciem objęliśmy 62 osoby bezdomne.
- ✓ udzieliliśmy informacji, konsultacji ponad 150 osobom bezdomnym.
- ✓ uruchomiliśmy Mobilny punkt wydawania ciepłych posiłków i odzieży przy ul. Młocińskiej 13/15, co tydzień z posiłków korzysta średnio 50 osób (liczba ta rośnie).
- ✓ włączyliśmy do programu wychodzenia z bezdomności 4 osoby.
- ✓ pomogliśmy znaleźć zatrudnienie 20 osobom.
- ✓ wprowadziliśmy do praktyki standard „Streetworking” opracowany w ramach systemowego projektu „Tworzenie i rozwijanie standardów pomocy i integracji społecznej” współfinansowanego ze środków EFS.

Projekt „Zmniejszenie skali bezdomności na dworcach kolejowych oraz ich otoczeniu” współfinansowany ze środków Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w ramach „Programu wspierającego powrót osób bezdomnych do społeczności”, realizowany w porozumieniu z PKP S.A. w okresie od 1 lipca do 31 grudnia 2014. W tak krótkim czasie nie sposób osiągnąć liczących się efektów ilościowych. Osiągnięcie liczących się efektów jest możliwe w przedziale czasowym od 3 do 5 lat. Ale można (i to się udało): zdiagnozować problem i opracować propozycję rozwiązania problemu.

Efekty tej pracy i podjętych działań przedstawimy na konferencji prasowej w dniu 15.12.2014r. o godz. 11.00 w Galerii Apteka Sztuki ZAZ, al. Wyzwolenia . Zapraszamy.